

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26Co/19/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4324201505
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Greguš
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4324201505.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Greguša a členov senátu JUDr. Pavla Pileka a JUDr. Mareka Olekšáka, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX, XXX XX C. D., zastúpená: JUDr. Ján Ondrášik, advokát, so sídlom Ul. F. Hečku 34/A, 934 01 Levice, proti žalovanému v 1. rade: E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX. XXXXXXXX XX/XX, XXX XX E., žalovanému v 2. rade: H. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. D. I. XXXX/XX, XXX XX E., žalovanému v 3. rade: J. K. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX, XXX XX C. D., žalovaní v 2. a v 3. rade zastúpení: JUDr. Peter Servátka, advokát, so sídlom Ľ. Štúra 7, 934 01 Levice, o vydanie dedičstva, o odvolaní žalovaného v 2. a v 3. rade proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 14C/27/2024 – 91 zo dňa 13. novembra 2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Levice č. k. 14C/27/2024 – 91 zo dňa 13. novembra 2024 potvrdzuje.

II. Odvolací súd priznáva žalobkyňi voči žalovanému v 2. a v 3. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že v rozsahu plnenia povinnosti jedného zo žalovaných zaniká povinnosť plnenia druhého zo žalovaných.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Levice ako súd prvej inštancie uznesením označeným v záhlaví (ďalej len „napadnuté uznesenie“) konanie proti žalovanému v 1. rade zastavil (výrok I.); žalobkyňi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v 1. rade nepriznal (výrok II.).

1.1. Súd prvej inštancie napadnuté uznesenie v podstate odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 15.04.2024 domáhala uloženia povinnosti žalovanému v 1. až v 3. rade vydať jej dedičstvo, ktoré žalovaní nadobudli na základe uznesenia Okresného súdu Levice č. k. 13D/1/2024 – 26 [s poukazom na ust. § 485 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“)], a to z dôvodu, že žalobkyňa je jedinou oprávnenou dedičkou po poručiiteľke. Žalobkyňa podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 26.07.2024 zobrala žalobu proti žalovanému v 1. rade v celom rozsahu späť. Súd prvej inštancie predmetné podanie vyhodnotil ako účinné späťvzatie žalobkyne vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, pretože predmetný úkon bol urobený v predpísanej písomnej forme, respektíve elektronicky, autorizovaný podľa osobitného predpisu. Z obsahu tohto podania súdu prvej inštancie vyplynul jednoznačný a zrozumiteľný úmysel žalobkyne, pričom o jej vôli nemal súd prvej inštancie pochybnosti. Dňa 11.09.2024 doručili žalovaní v 2. a v 3. rade nesúhlas s predmetným späťvzatím žaloby žalobkyňou. Súd prvej inštancie konštatoval, že súhlas ostatných žalovaných so späťvzatím žaloby žalobkyňou sa nevyžadoval, vzhľadom na skutočnosť, že bolo urobené skôr než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie. Zároveň poukázal na to, že nejde o čiastočné späťvzatie žaloby, pretože žalovaní tvoria samostatné procesné spoločenstvo. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol

s poukazom na skutočnosť, že žalobkyňa si vo vzťahu k žalovanému v 1. rade trovy konania neuplatnila a nežiadala ich priznať.

2. Proti napadnutému uzneseniu podal žalovaný v 2. a v 3. rade v zákonnej lehote odvolanie prostredníctvom ich spoločného právneho zástupcu. Domáhali sa, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec mu vrátil na nové konania na základe odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e) a písm. h). V odvolaní argumentovali tým, že tvrdenie súdu prvej inštancie o tom, že žalovaný v 1. rade po podaní žaloby dobrovoľne plnil, je nepravdivé, pretože žalobkyňa predmetné nehnuteľnosti nadobudla darom od žalovaného v 1. rade, a to dávno pred podaním žaloby. Z tohto dôvodu nemôže byť konanie voči žalovanému v 1. rade zastavené. Žalovaný v 1. rade je zákonným dedičom z dedičského konania uvedeného vyššie (odsek 1.1.). Žalovaní poukázali na to, že subjekt nemôže na druhý subjekt previesť viac práv než má k dispozícii.

3. Podaním zo dňa 16.01.2025 žalobkyňa reagovala na odvolanie žalovaného v 2. a v 3. rade. Konštatovala, že je irelevantné darovanie sporných nehnuteľností žalovaným v 1. rade, či už pred alebo po vyvolaní predmetného sporu. Za relevantné považovala skutočnosť, že žalovaný v 1. rade daroval majetok svojej dcére dobrovoľne. Majetok už niekoľko rokov nevlastní, a preto nemá aké dedičstvo vydať. Nasledovali aj ďalšie vyjadrenia, ktoré však odvolací súd z ich obsahu hodnotí ako irelevantné pre rozhodnutie, a preto ich vzhľadom na princíp hospodárnosti a rýchlosti konania (čl. 17 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) na tomto mieste neuvádza.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenými osobami v zákonom stanovenej lehote (§ 362 CSP), a že spĺňa náležitosti podľa ust. § 365 a nasledujúce CSP, preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, a preto ho podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

9. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Procesný úkon spočívajúci v späťvzatí žaloby patrí do dispozície žalobcu, ktorý ako dominus litis môže po začatí konania využiť tento procesný inštitút. Súd je pritom viazaný prejavom vôle žalobcu. Zákon žiadnym konkrétnym dôvodom nepodmieňuje legitimáciu na späťvzatie žaloby, žalobca tak nie je povinný uviesť dôvod tohto procesného úkonu. Uvedenie dôvodu späťvzatia žaloby tak ostáva v rovine vhodnosti na posúdenie úspechu strán konania v súvislosti s rozhodovaním o nároku na náhradu trov konania, prípadne je relevantným na posúdenie nesúhlasu žalovaného s predmetným späťvzatím. V prípade, ak došlo k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, súd žalovaného na vyjadrenie ohľadom súhlasu so späťvzatím žaloby nevyzýva, doručuje mu späťvzatie len na vedomie. Na prípadný nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby alebo jej časti za daných okolností súd neprihliada a konanie uznesením zastaví. V konaniach podľa ust. 146 ods. 2 je výzva vždy obligatórna aj v prípade výnimiek.

11. Odvolací súd konštatuje, že žalovaní odvolaním namietali účinnosť späťvzatia žaloby žalobkyňou kvôli samotnému dôvodu späťvzatia, ktorý spočíval v darovaní predmetných nehnuteľností žalovaným v 1. rade žalobkyňou ešte pred podaním žaloby. Avšak ako správne poznamenal súd prvej inštancie

k predmetnému späťvzatiu došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, a bolo namieste rešpektovať dispozičný procesný úkon žalobkyne. V takomto prípade sa súhlas žalovaných so späťvzatím žaloby nevyžadoval, a v prípade doručenia ich nesúhlasu, súd na neho neprihliada. Je preto irelevantným samotný dôvod späťvzatia žaloby pre zastavenie konania vo vzťahu k žalovanému v 1. rade. Odvolací súd poukazuje na to, že žalovaní v odvolaní nenamietali účinnosť späťvzatia z dôvodu, že určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu alebo že neboli splnené podmienky na zastavenie konania z dôvodu vady predmetného podania, a preto je potrebné rešpektovať dispozičné oprávnenie žalobkyne v súvislosti so späťvzatím žaloby, ktoré súd prvej inštancie vyhodnotil ako účinné. Súd prvej inštancie zároveň správne posúdil, že v prípade žalovaných ide o samostatné procesné spoločenstvo vzhľadom na to, že žalobkyňa sa domáhala vydania dedičstva podľa ust. § 137 písm. a) CSP, pričom sa mohla domáhať vydania dedičstva vo vzťahu ku každému žalovanému samostatnou žalobou. Keďže žalovaní tvoria samostatné procesné spoločenstvo, tak potom nepôjde o čiastočné späťvzatie žaloby (o ktorom by bolo potrebné rozhodovať až v rozhodnutí vo veci samej), a preto bolo možné rozhodnúť o zastavení konania voči žalovanému v 1. rade. Odvolací súd dospejúc k záveru o nedôvodnosti odvolaní žalovaných konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne a v rozsahu dostatočnom pre jeho preskúmanie odôvodnil, a preto odvolací súd odvolanie žalovaných vyhodnotil ako nedôvodné.

12. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd napadnuté uznesenie podľa ust. 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

13. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešnej žalobkyne vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, a to v plnom rozsahu, a preto jej odvolací súd priznal voči žalovanému v 2. a v 3. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 357 CSP a contrario).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 - § 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.